

Bir Rüzgar Bir de Süreyya

– Mehmet Fikret ÜNALAN (Kul Fikret) · 24 Haziran 2014

Dünya küçüldü birden
Meğer bir tek sen varmışsın kocaman sandığım dünyada
Şimdi ne denizi, ne gökyüzünü, ne de güneşi görüyor gözlerim
Kanım, canım, benliğim bir tek sen oldun
Yardım isteyen bakışların, sessiz çılgının,
Öylesine yaraladı ki beni.
Şimdi ne sevdayı, ne ayrılığı, ne de vuslatı görüyor gözlerim
Dilbazlığım, hırsım ve yakarışım bir tek sen oldun,
Bir tek seni düşünür oldum, bir tek seni
Konuşmak, anlatmak istedim birilerine, anlatamadım.
Bir rüzgar biliyor, ona söyledim
Bir de gerdanlığa benzeyen o yedili, altılı yıldızlar
Hani Ülker yıldızı diyorlar ya, Süreyya...

Ansızın siliniverdi her şey
İçimde bir burukluk yaşamaya dair,
Kaç gündür ne bir dize yazabildim, ne bir şiir
Dudaklarımda yabancı, aslında yalancı bir gülüş, seni üzmemek adına.
Omzuma çöken, kimsenin görmediği bir eyvah
Anlımda ki teri gizlice silen titreyen ellerim.
Kadehler nasıl boşaldı anlamadım o gece
Ve sen uykuya teslim olduğunda, sessiz ağlayışım
Bir rüzgar biliyor, ona söyledim
Bir de gerdanlığa benzeyen o yedili, altılı yıldızlar
Hani Ülker yıldızı diyorlar ya, Süreyya...

Şimdi hangi şarap dindirir benim susuzluğumu
Kim anlar halimden
Hangi şafak umutla doğar
Hangi gün dindirir gecenin acılarını
Desinler ki, o çok iyi olacak
Desinler ki, o yeniden dünyayı kucaklayacak
Sevinçle donanarak atacak yüreğim
Senin mutlu bir bakışın, ruhumu aydınlattığında
Kan hücum edecek şakaklarıma

Yüreğimde bir babanın haykırışlarını sakladım
Bir rüzgar biliyor, ona söyledim
Bir de gerdanlığa benzeyen o yedili, altılı yıldızlar
Hani Ülker yıldızı diyorlar ya, Süreyya...

İşin aslını sorarsan, rüzgar kendi derdinde
Hani doğrusu pek de umursamadı.
Malum onun işi esip geçmek
Ne yapsın onun da yazgısı bu
Esip geçmek var hep kaderinde
Ama Süreyya öyle mi ya?
Nerelerden elini uzattı bana
Yalnız gecelerde, ayın görüldüğü her yerde
Onun dostluğu var
Süreyya olmasaydı, ne yapardım bilmem
Sen de onu çok seversin eminim bir tanısan
Bak ışığı aydınlatıyor yine
Tanışacaksın elbet bir iyileş hele...

Şiir ve Yorum Mehmet Fikret ÜNALAN